दिव्य आङ्गिरसः, दक्षिणा वा प्राजापत्या। दक्षिणा, दक्षिणादातारो वा। त्रिष्टुप्, ४ जगती।

आविरेभून्मिह् माघौनमेषां विश्वं जीवं तमसो निरेमोचि।

महि ज्योतिः पितृभिर्दुत्तमागांदुरुः पन्था दक्षिणाया अदर्शि॥ १०.१०७.०१

माघोनाम्- द्योतनशक्तीनाम्। महि- महत्तेजः। आविरभूत्। विश्वम्- सर्वः। जीवम्- जीवलोकः। तमसः- अन्धकारात्। निरमोचि- निर्मुक्तोऽभूत्। महि- महत्। ज्योतिः प्रति। पितृभिः- शिष्टेः। दत्तम्- प्रदत्तं हव्यम्। आगात्- अगमत्। दक्षिणायाः- दानसामर्थ्याधिदेवतायाः। उरुः- विस्तृतः। पन्थाः- मार्गः। अदर्शि- दृष्टोऽभूत्॥१॥

उचा दिवि दक्षिणावन्तो अस्थुर्ये अश्वदाः सुद्द ते सूर्येण।

हिर्ण्यदा अमृतत्वं भेजन्ते वासोदाः सौम् प्र तिरन्त आयुः॥ १०.१०७.०२

ये अश्वदाः- तुरगदाः। धर्मार्थं प्राणदाः। ते। सूर्येण सह- आत्मसूर्यसहिताः। दक्षिणावन्तः-दातारः। उच्चा दिवि- उत्कृष्टे स्थाने। अस्थुः- तस्थुः। हिरण्यदाः- सुवर्णदा हितरमणीयदाः। अमृतत्त्वम्। भजन्ते- सेवन्ते। सोम- हे रस। वासोदाः- निवासदाः। आयुः। प्र तिरन्त-प्रवर्धयन्ति॥२॥

दैवी पूर्तिर्दक्षिणा देवयुज्या न कवारिभ्यो नहि ते पृणन्ति।

अथा नरः प्रयंतदक्षिणासोऽवद्यभिया बहवः पृणन्ति॥ १०.१०७.०३

देवी- दिव्या। पूर्तिः- कूपारामादिस्थापनाख्यपूर्तधर्मयुक्ता। देवयज्या- वाजपेयादीष्टधर्मयुक्ता। दिक्षणा। न कवारिभ्यः- न कुत्सितगतिभ्यः। ते- कुत्सितगतयः। निह पृणन्ति- न लोकान् दानेन प्रीणयन्ति। अथ- तस्मात्। नरः- मनुष्याः। प्रयतदक्षिणासः- नियतदायकाः। अवद्यभिया- प्रत्यवायभयेन। बहवः- प्रभूताः। पृणन्ति- लोकान् प्रीणयन्ति॥३॥

श्वातधारं वायुमकं स्वर्विदं नृचक्षस्रस्ते अभि चक्षते हविः।

ये पृणन्ति प्र च यच्छन्ति संगुमे ते दक्षिणां दुहते सप्तमातरम्॥ १०.१०७.०४

शतधारम्- प्रभूतधारणावन्तम्। अर्कं- पूज्यम्। स्वर्विद्म्- स्वर्गज्ञम्। वायुम्- प्राणम्। हविः-हव्यरूपेण। ते- अमी। नृचक्षसः- उपासकाः। अभि चक्षते- अभिपश्यन्ति। सङ्गमे- पूरकरेचकयोः सङ्गमे इत्याध्यात्मिके। साधुसङ्गम इत्याधिभौतिके। ये पृणन्ति- ये प्रीणयन्ति। प्र यच्छन्ति च। ते। सप्तमातरम्- सप्तमातृस्वरूपिणीम्। सप्तभूमिका उद्दिश्य या जीवशक्तिधारा द्रवन्ति ताः सप्तमातरः। दक्षिणाम्- दानाधिदेवताम्। दुहते॥४॥

दक्षिणावान्त्रथमो हूत एति दक्षिणावान्त्रामुणीरग्रमिति।

तमेव मेन्ये नृपतिं जनानां यः प्रथमो दक्षिणामाविवाये॥ १०.१०७.०५

दक्षिणावान्- दाता। प्रथमः- मुख्यः। हृतः- आहृतः। एति- गच्छिति। दक्षिणावान्- दाता। ग्रामणीः- ग्रामनेता सन्। अग्रम्- मुख्यतया। गच्छिति। यः। प्रथमः। दक्षिणाम्। आविवाय-आगमयति। तमेव। जनानाम्। नृपतिम्- राजानम्। मन्ये- चिन्तये॥५॥

तमेव ऋषिं तमुं ब्रह्माणमाहुर्यज्ञन्यं सामगामुंक्थशासम्।

स शुक्रस्य तुन्वों वेद तिस्रो यः प्रथमो दक्षिणया रुराधे॥ १०.१०७.०६

यः। प्रथमः- मुख्यः। दक्षिणया- दानेन। रराध- लोकानाराधयति। तमेव। ऋषिम्- सूक्ष्मदिर्शिनम्। तमु- तमेव। ब्रह्माणम्- मेधाविनम्। यज्ञन्यम्- सङ्गतिकरणनेतारम्। सामगाम्- सामगम्। उक्थशासम्- मन्त्रविदम्। आहुः- वदन्ति। सः- असो। शुक्रस्य- सोमस्य। तिस्रो रूपाणि- आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकरूपाणि। वेद- जानाति॥६॥

दक्षिणाश्वं दक्षिणा गां देदाति दक्षिणा चन्द्रमुत यद्धिरण्यम्।

दक्षिणान्नं वनुते यो ने आत्मा दक्षिणां वर्म कृणुते विजानन्॥ १०.१०७.०७

दक्षिणा- दानाधिदेवता । अश्वम्- तुरगं प्राणम् । गाम्- धेनुं चिद्रिश्मम् । ददाति- यच्छित । चन्द्रम्-आह्वादकरं सद्भावनम् । उत- अपि च । यत् । हिरण्यम्- दीप्तं भावनिमत्याध्यात्मिके । आधिभौतिके सुवर्णं रजतं ददाति । यः । नः- अस्माकम् । आत्मा । तदन्नम् । दक्षिणा- दानाधिदेवता । वनुते- यच्छति । विजानन् । दक्षिणाम्- दानकर्म । वर्म- उपासने अन्तरायाणां रोधनार्थं कवचवत् । कृणुते-करोति ॥७ ॥

न भोजा मम्रुर्न न्यर्थमीयुर्न रिष्यन्ति न व्यथन्ते ह भोजाः।

इदं यद्विश्वं भुवेनं स्वश्चैतत्सर्वं दक्षिणेभ्यो ददाति॥ १०.१०७.०८

भोजाः- भोजियतारः। दातार इति भावः। न मम्रुः- न म्रियन्ते स्वयशसा जीवन्तीति भावः। न्यर्थं-अनर्थम्। न ईयुः- न प्राप्नुवन्ति। न रिष्यन्ति- न हिंसिता भवन्ति। न व्यथन्ते- न क्लेशं प्राप्नुवन्ति। एभ्यः- दातृभ्यः। दक्षिणा- दानाधिदेवता। इदं यद्विश्वं भुवनं स्वश्चेतत्- ऐहिकमामुष्मिकं सर्वं क्षेमम्। ददाति- प्रयच्छिति॥८॥

भोजा जिंग्युः सुर्भिं योनिमग्रे भोजा जिंग्युर्वध्वं१ या सुवासाः।

भोजा जिंग्युरन्तःपेयं सुराया भोजा जिंग्युर्ये अहूताः प्रयन्ति॥ १०.१०७.०९

भोजाः- दातारः। सुरभिं योनिम्- धेनुम्। जिग्युः- जितवन्तः। भोजाः। या सुवासाः वध्वं जिग्युः-ऊढा भवन्ति। सुरायाः अन्तः पेयम्- तीर्थपानम्। सुराशब्दो जलनामसु पठितः। सुरा मन्युर्विभीदको अचित्तिरिति श्रुतौ सुरा निषिद्धेषु पठितत्त्वान्नेयं सुरा सुरैव। एषा जलमेव। भोजा जिग्युः। भोजाः। ये अहूताः प्रयन्ति- विनाह्वानं ये युद्धार्थमागच्छन्ति तान्। जिग्युः॥९॥

भोजायाश्वं सं मृजन्त्याशुं भोजायस्ति कृन्या३ शुम्भमाना।

भोजस्येदं पुष्करिणीव वेदम परिष्कृतं देवमानेवं चित्रम्॥ १०.१०७.१०

भोजाय- दात्रे । आशुम्- क्षिप्रगतिम् । अश्वम्- तुरगं प्राणम् । संमृजन्ति- संस्कुर्वन्ति । शुम्भमाना-शोभना । कन्या । भोजाय । आस्ते- भवति । दाता ऊढो भवतीति भावः । भोजस्य- दातुः । इदम्-एतत् । पुष्करिणीव- पद्मसर इव । वेश्म- सदनं भवति । देवमानेव- देवयानिमव । चित्रम्-असाधारणम् । परिष्कृतम्- संस्कृतम् । दातुरेव सदनं भवति ॥१० ॥

भोजमश्वाः सुष्ठुवाहौ वहन्ति सुवृद्रथौ वर्तते दक्षिणायाः।

भोजं देवासोऽवता भरेषु भोजः शत्रृन्समनीकेषु जेता॥ १०.१०७.११

सुष्ठुवाहः - सुखवाहकाः । अश्वाः - तुरगाः प्राणाः । भोजम् - दातारम् । वहन्ति । दक्षिणायाः - दानाधिदेवतायाः । सुवृद्रथः - शोभनचको रथः । रथः लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकः । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । वर्तते - भवित । भरेषु - युद्धेषु । देवासः - देवाः । भोजम् - भोजयितारं दातारम् । अवत - रक्षत । अनीकेषु - युद्धेषु । भोजः - भोजयिता दाता । शत्रून् - रिपूणाम् । सम् - सम्यक् । जेता भवित ॥११ ॥